

سخنی در مورد انتخابات فدرال روز ۱۸ سپتامبر در آلمان

حزب جدید چپ و انتخابات روز یکشنبه آینده

در انتخابات فدرال روز یکشنبه ۱۸ سپتامبر ۲۰۰۵ میلادی، حزب جدیدی برای اولین بار در صحنه انتخاباتی آلمان شرکت خواهد کرد. این حزب، «حزب چپ» نامیده می شود. حزب چپ حاصل اتحاد احزاب مختلف چپ و تعدادی از شخصیت ها و مسئولان سابق حزب سوسیالیست آلمان - اس.پ.د. - به رهبری صدراعظم فعلی گرهارد شرودر می باشد. بر طبق نظرسنجی های مختلف این حزب جدید بین ۸ تا ۱۲ درصد آراء روز ۱۸ سپتامبر را از آن خود خواهد ساخت.

بر طبق نظرسنجی های مختلف، بدنبال انتخابات فدرال روز یکشنبه، به احتمال زیاد حزب چپ به سومین حزب آلمان تبدیل خواهد شد. این نظرسنجی ها نشان می دهند که در روز انتخابات، ۸ تا ۱۲ درصد آراء به نفع حزب چپ به صندوق ها ریخته خواهند شد. البته حزب چپ هنوز حزب به معنای واقعی کلمه نیست. بلکه اتحادی است بین دو حزب: حزب سوسیالیست دمکراتیک - پ.د.اس - و آلترناتیو انتخاباتی برای عدالت اجتماعی - و.آ.اس.جی -

و.آ.اس.جی، حاصل «تظاهرات روز دوشنبه» سال گذشته علیه مجموعه طرح قوانین موسوم به هارتز ۴ می باشد. در این تظاهرات ششصد هزار تن از بیکاران، سندیکالیست ها و جوانان معترض در مخالفت با سیاست قطع یا کاهش کمک های دولتی به بیکاران، دست به راهپیمایی زدند. در ده سال گذشته، چنین تظاهراتی در آلمان بی سابقه بود.

واقعیت این است که سیاست فوق ضداجتماعی دولت «سرخ - سبز» (اتحاد سبزها - اس.پ.د.) به صدراعظمی گرهارد شرودر موجب بحران درونی عمیق و انشعابات مختلف در صفوف حزب حاکم - اس.پ.د. - گردیده است. بر طبق گزارشات مختلف مندرج در مطبوعات سیاسی این کشور، در طی ده سال گذشته این حزب نزدیک به ۳۰۰ هزار تن از اعضای خود (یک سوم نیروهایش) را از دست داده و میلیون ها تن از شرکت کنندگان در انتخابات به وی پشت کرده اند. هم اکنون اکثر حکومت های ایالتی در اختیار حزب راستگرای مسیحی - س.د.او. - می باشد. به عبارت بهتر باید گفت که «و.آ.اس.جی» حاصل بحران درونی «اس.پ.د.» می باشد. این فورماسیون سیاسی خود را بنام «بازوی پارلمانی جنبش طبقه کارگر» می خواند. اما بیش از پیش خواهان پیشبرد فعالیت برون - پارلمانی می باشد. در ماه ژوئن ۲۰۰۴، صدها تن از سندیکالیست های سندیکاهای «وردی»، «ای گ متال»، طرفداران صلح، اعضای اتاک و همچنین شخصیت های سیاسی مهم «اس.پ.د.»، ضمن مرزبندی و کناره گیری از «اس.پ.د.»، فورماسیون «و.آ.اس.جی» را پایه

گذاری نمودند.

قصه های لافونتن

در بین شخصیت های سیاسی مهم جدا شده از حزب سوسیالیست آلمان، اسکار لافونتن - رئیس سابق حزب و وزیر دارائی سابق دولت شرودر دیده می شود. چند سال پیش، اسکار لافونتن مبتکر طرح قانون فوق ارتجاعی ابطال حق پناهندگی و کاهش ساعات کار بدون ثابت نگهداشتن دستمزدها بود. بدنبال عدم استقبال و موفقیت در قبولاندن نقطه نظراتش، وی از حزب سوسیالیست «اس.پ.د.» استعفاء و کناره گیری نمود. لافونتن هم اکنون به مهمترین و شناخته ترین سخنگوی مخالفین چپگرا علیه سیاست دولت شرودر تبدیل شده است. اما وی در عین مخالفت با سیاست نئو- لیبرال شرودر، هنوز از طرفداران و مدافعین پروپاقرص سوسیال دمکراسی آلمان می باشد. وی اخیرا در این خصوص اعلام نموده که «حتی در نظام سرمایه داری، سیاست اجتماعی مردمی ممکن و قابل تحقق است». به عقیده وی: «هم اکنون تأمین بودجه سیاست اجتماعی در آلمان غیرممکن شده است. این سیاست در صورتی که میزان مالیاتها و عوارض همانند و همسطح کشورهای همسایه شود، می تواند قابل اجراء باشد». به نظر وی مشکلات عمیق و ساختاری کنونی در بخش صنایع اتومبیل سازی، نه به خاطر رقابت مرگبار در بازار بی رونق جهانی، بلکه نتیجه عدم مدیریت صحیح است». وی برای اثبات نقطه نظراتش شیوه مدیریت صنایع اتومبیل سازی فرانسه را مثال می آورد که بر خلاف سیاست بیکار سازی رایج در صنایع اتومبیل سازی آلمان، هزاران تن را استخدام نموده اند. البته وی در اظهارات خود تعطیل نمودن مجتمع تولیدی رنو در ویلورد (واقع در حومه بروکسل) و بیکاری سازی نزدیک به ۷ هزار شاغل را فراموش می کند. افزون بر این کارخانه رنو در کنار استخدام ۲۵ هزار نفر در طی دوره ۲۰۰۴ - ۱۹۹۹، همین تعداد کارگر و حقوق بگیر را بیکار نموده و یا مجبور به بازنشستگی کرده است.

برای انتخابات فدرال روز یکشنبه ۱۸ سپتامبر، بنا به اصرار لافونتن، «و.آ.اس.جی» اتحاد مقطعی با «پ.د.اس»، را قبول نمود. «پ.د.اس.» فرزند نامشروع و غیرقانونی حزب کمونیست سابق آلمان شرقی (حزب حاکم در قدرت) می باشد. البته ناگفته نماند که این فورماسیون با هر چیزی که رنگ و تعلق به کمونیسم و انقلاب داشته باشد، مرزبندی نموده است. این حزب آراء بسیاری از کمونیستها و کارگران بخش شرقی آلمان را در اختیار دارد و پتانسیل آن را دارد که به بزرگترین حزب موجود در آلمان شرقی سابق تبدیل شود. «پ.د.اس.» هم اکنون در دو حکومت ایالتی در آلمان شرقی شرکت دارد. برای رهبران این حزب، اتحاد با «و.آ.اس.جی» میتواند قدمی در راستای تشکیل حزب جدید سوسیال دمکرات رها شده از سیاست نئو - لیبرال شرودر باشد. در ۴ سپتامبر ۲۰۰۲، گیزی و بری، دو تن از رهبران مهم «پ.د.اس» در نامه بلند (جزوه مانند) به لافونتن نوشتند: «حزب - پ.د.اس - هر گونه تعلق خود با سنت دیکتاتوری سوسیالیسم دولتی در شرق را قطع نموده است. این حزب به سنت دمکراتیک از نوع - اس.پ.د. - در فضای سیاسی

آلمان معتقد، آگاه و آشناست». به عبارت بهتر تأیید گرایش به سوی سوسیال دمکراسی. این دو در جزوه خود، اشاره به اقدام سوسیالیست ها (از نوع سوسیالیست های «اس.پ.د.») در خصوص ممنوع ساختن حزب کمونیست آلمان در ۱۹۵۶ و جلوگیری از استخدام آنها در ادارات دولتی را فراموش نمودند. همچنین اقدام نوسکه، رهبر سوسیالیست آلمان که دستور کشتن رهبران کمونیست این کشور: روزا لوکزامبورگ، کارل لیبکنخت و هزاران تن از کارگران و سربازان انقلابی را در ۱۹۱۸ صادر نمود را هم فراموش نموده اند. این دو رهبر رفرمیست هم نشینی با سوسیال دمکرات ها را بر همگامی با کارگران و ضدفاشیستها ترجیح می دهند. کارگران و ضدفاشیستهایی که تلاش نمودند بر ویرانه های فاشیسم يك دولت سوسیالیست را در بخش شرقی آلمان برقرار سازند.

بحث و مبارزه درونی ایدئولوژیک در درون حزب چپ جدید

بسیاری امیدوارند که حزب چپ به اتحاد واقعی مخالفین نظام سرمایه داری متشکل از احزاب مختلف تبدیل شود. اعضا و فعالین رادیکال و چپگرای «و.آ.اس.جی» معتقدند که در شرایط فعلی اجراء و عملی ساختن سیاست چپ دولتی غیرممکن میباشد. چرا که برای تحقق این منظور باید در کنار برنامه تماماً ضدحلقی «اس.پ.د.» قرار گرفت. آنها در تأیید اظهارات خود حکومتهای ایالتی که «پ.د.اس» در آنها شرکت نموده است را مثال می آورند. این دولت ها نیز نمونه روشن در راستای اجرای سیاست ضداجتماعی دولت شرودر میباشند. این نیروها امیدوارند که با دستیابی به نتیجه مثبت و مطلوب در انتخابات روز یکشنبه، شکاف بین سندیکاها و رهبری «اس.پ.د.» عمیقتر گشته و فضای مساعدی برای مبارزه و فعالیت فراهم خواهد شد.

جریانات موسوم به کمونیست از قبیل «ام.ال.پ.د.»، «د.ک.پ.» و «ک.ا.پ.د.» نیز به اتحاد انتخاباتی چپ پیوسته اند. در همین خصوص کاندیداهای «د.ک.پ.» در چندین لیست انتخاباتی نیز قرار داده شده اند. کمونیست های بسیاری نیز هستند که با هرگونه سیاست شرکت در انتخابات مرزبندی نموده و چنین اقداماتی را نوعی ایجاد خوشبختی و فریب توده های مردم ارزیابی می کنند. به عقیده این افراد، حزب جدید چپ، حزبی است که ضمن مرزبندی با کمونیسم، از برنامه رفرمیستی متعلق به سوسیال دمکراسی حمایت کرده و در راستای تحقق نظرات و آرزوهای گیزی و لافونتن گام برمی دارد.

A.C.P
Postfach 12 02 06
60115 Frankfurt am Main
Germany

Fax: 00-49-221-170 490 21
Web Site: <http://www.iranian-fedaii.de>

E-Mail: organisation@iranian-fedaii.de